Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (piata komora)

zo 7. septembra 2016*

„Žaloba o neplatnosť — Voľba právneho základu — Článok 43 ods. 2 ZFEÚ alebo článok 43 ods. 3 ZFEÚ — Spoločná organizácia trhov s poľnohospodárskymi výrobkami — Nariadenie (EÚ) č. 1308/2013 — Článok 7 — Nariadenie (EÚ) č. 1370/2013 — Článok 2 — Opatrenia týkajúce sa stanovovania cien — Referenčné prahy — Intervenčné ceny“

Vo veci C-113/14,

ktorej predmetom je žaloba o neplatnosť podľa článku 263 druhého odseku ZFEÚ, podaná 10. marca 2014,

Spolková republika Nemecko, v zastúpení: T. Henze, A. Lippstreu a A. Wiedmann, splnomocnení zástupcovia,

žalobkyňa,

ktorú v konaní podporujú:

Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, v zastúpení: M. Holt, C. Brodie a J. Kraehling, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci A. Bates, barrister,

a

Česká republika, v zastúpení: M. Smolek, J. Škeřík, J. Vláčil a D. Hadroušek, splnomocnení zástupcovia,

vedľajší účastníci konania,

proti

Európskemu parlamentu, v zastúpení: L. G. Knudsen, R. Kaškina a U. Rösslein, splnomocnení zástupcovia,

Rade Európskej únie, v zastúpení: G. Maganza, J.-P. Hix a S. Barbagallo, splnomocnení zástupcovia,

žalovaným,

* Jazyk konania: nemčina.

ktorých v konaní podporuje:

Európska komisia, v zastúpení: D. Triantafyllou a G. von Rintelen, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

vedľajší účastník konania,

SÚDNY DVOR (piata komora),

v zložení: predseda piatej komory J. L. da Cruz Vilaça, sudcovia F. Biltgen (spravodajca), A. Borg Barthet, E. Levits a M. Berger,

generálny advokát: M. Szpunar,

tajomník: M. Aleksejev, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 3. februára 2016,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 20. apríla 2016,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Spolková republika Nemecko vo svojej žalobe navrhuje zrušenie článku 7 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1308/2013 zo 17. decembra 2013, ktorým sa vytvára spoločná organizácia trhov s poľnohospodárskymi výrobkami, a ktorým sa zrušujú nariadenia Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 (Ú. v. EÚ L 347, 2013, s. 671, ďalej len „nariadenie o jednotnej spoločnej organizácii trhov“), ako aj článku 2 nariadenia Rady (EÚ) č. 1370/2013 zo 16. decembra 2013, ktorým sa určujú opatrenia týkajúce sa stanovovania niektorých druhov pomoci a náhrad súvisiacich so spoločnou organizáciou trhov s poľnohospodárskymi výrobkami (Ú. v. EÚ L 346, 2013, s. 12, ďalej len „nariadenie o stanovovaní“).

Právny rámec

Nariadenie o jednotnej spoločnej organizácii trhov

2 Podľa odôvodnení 2, 5, 10, 12 a 14 nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov:

„(2) Toto nariadenie by malo obsahovať všetky základné prvky jednotnej spoločnej organizácie trhov s poľnohospodárskymi výrobkami.

…

(5) Na základe článku 43 ods. 3 ZFEÚ Rada prijíma opatrenia týkajúce sa stanovovania cien, odvodov, pomoci a množstvových obmedzení. V záujme jasnosti by sa v prípade uplatnenia článku 43 ods. 3 ZFEÚ malo toto nariadenie výslovne odvolávať na skutočnosť, že Rada prijme opatrenia na uvedenom právnom základe.

…

(10) S cieľom stabilizovať trhy a zabezpečiť primeranú životnú úroveň pre poľnohospodárov sa vytvoril diferencovaný systém podpory trhu podľa jednotlivých sektorov a zaviedli sa režimy priamej podpory, pričom sa zohľadnili rôzne potreby v každom z týchto sektorov na jednej strane a vzájomná závislosť medzi rôznymi sektormi na strane druhej. Uvedené opatrenia majú formu verejnej intervencie alebo vyplatenia pomoci na súkromné skladovanie. Naďalej je potrebné zachovať opatrenia na podporu trhu, ktoré však treba zároveň zefektívniť a zjednodušiť.

…

(12) Z dôvodu jasnosti a prehľadnosti by ustanovenia o verejnej intervencii mali mať spoločnú štruktúru, pričom sa zachová politika sledovaná v každom sektore. Na tento účel je vhodné rozlišovať medzi referenčnými prahmi a intervenčnými cenami a intervenčné ceny by sa mali vymedziť. Pritom je obzvlášť dôležité objasniť, že len intervenčné ceny na verejnú intervenciu zodpovedajú uplatneným spravovaným cenám uvedeným v prílohe 3 k Dohode WTO o poľnohospodárstve odseku 8 prvej vete (t. j. podpora trhovej ceny). V tejto súvislosti by sa malo chápať, že trhová intervencia môže mať podobu verejnej intervencie, ako aj iných foriem intervencie, pri ktorých sa nepoužívajú cenové indikácie stanovené *ex ante*.

…

(14) Cena vo verejnej intervencii by mala pozostávať zo stanovenej ceny za určité množstvá niektorých výrobkov a v iných prípadoch by mala závisieť od verejnej súťaže a vychádzať z postupov a skúseností z predchádzajúcich spoločných organizácií trhu.“

3 Článok 7 nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov s názvom „Referenčné prahy“ stanovuje:

„1. Stanovujú sa tieto referenčné prahy:

a) pokiaľ ide o sektor obilnín, 101,31 [eur] za tonu, týkajúci sa veľkopredajnej etapy tovaru dodaného do skladu pred naložením;

b) pokiaľ ide o sektor ryže, 150 [eur] za tonu ryže štandardnej kvality, ako sa vymedzuje v prílohe III bode A, týkajúci sa veľkopredajnej etapy tovaru dodaného do skladu pred naložením;

c) pokiaľ ide o cukor štandardnej kvality, ako sa vymedzuje v prílohe III bode B, týkajúci sa nebaleného cukru, zo závodu:
   i) pre biely cukor: 404,4 [eur] za tonu;
   ii) pre surový cukor: 335,2 [eur] za tonu;

d) pokiaľ ide o sektor hovädzieho a teľacieho mäsa, 2 224 [eur] za tonu pre jatočné telá hovädzieho dobytka samčieho pohlavia triedy mäsitosti/pretučnenosti R3, ako sa stanovuje v stupnici Únie na klasifikáciu jatočných tiel hovädzieho dobytka vo veku ôsmich a viac mesiacov uvedenej v prílohe IV bode A;

e) pokiaľ ide o sektor mlieka a mliečnych výrobkov:
   i) 246,39 [eur] za 100 kg masla;
   ii) 169,80 [eur] za 100 kg sušeného odstredeného mlieka;

f) pokiaľ ide o bravčové mäso, 1 509,39 [eur] za tonu jatočných tiel ošípaných štandardnej kvality vymedzenej podľa hmotnosti a obsahu chudého mäsa, ako sa stanovuje v stupnici Únie na klasifikáciu jatočných tiel ošípaných uvedenej v prílohe IV bode B, a to takto:
   i) jatočné telá s hmotnosťou od 60 do 120 kg: trieda mäsitosti E;
   ii) jatočné telá s hmotnosťou od 120 do 180 kg: trieda mäsitosti R;

g) pokiaľ ide o sektor olivového oleja a stolových olív:
   i) 1 779 [eur] za tonu extra panenského olivového oleja;
   ii) 1 710 [eur] za tonu panenského olivového oleja;
   iii) 1 524 [eur] za tonu lampantového panenského olivového oleja s dvoma stupňami voľnej kyslosti, pričom sa táto suma zníži o 36,70 [eur] za tonu pri každom ďalšom stupni kyslosti.

2. Komisia reviduje referenčné prahy stanovené v odseku 1, pričom zohľadňuje objektívne kritériá, najmä vývoj vo výrobe, náklady na výrobu (predovšetkým vstupy) a pravdepodobný vývoj na trhu. V prípade potreby sa referenčné prahy aktualizujú v súlade s bežným legislatívnym postupom na základe vývoja vo výrobe a na trhu.“

4 Článok 15 nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov s názvom „Cena vo verejnej intervencii“ stanovuje:

„1. Cena vo verejnej intervencii je:

a) cena, za ktorú sa výrobky nakúpia v rámci verejnej intervencie, ak sa nákup uskutočňuje pri pevnej cene, alebo

b) maximálna cena, za ktorú sa výrobky oprávnené na verejnú intervenciu môžu nakúpiť, ak sa nákup uskutoční prostredníctvom verejnej súťaže.

2. Opatrenia týkajúce sa stanovenia výšky ceny vo verejnej intervencii vrátane zvýšení a znížení prijme Rada v súlade s článkom 43 ods. 3 ZFEÚ.“

Nariadenie o stanovovaní

5 V odôvodneniach 2 a 3 nariadenia o stanovovaní sa stanovuje:

„(2) Z dôvodu jasnosti a prehľadnosti by ustanovenia o verejnej intervencii mali mať spoločnú štruktúru, pričom sa zachová politika sledovaná v každom sektore. Na tento účel je vhodné rozlišovať medzi referenčnými stropmi [prahmi – *neoficiálny preklad*] stanovenými v nariadení [o jednotnej spoločnej organizácii trhov] na jednej strane a intervenčnými cenami na strane druhej a vymedziť intervenčné ceny. Len intervenčné ceny na verejnú intervenciu zodpovedajú uplatneným spravovaným cenám uvedeným v prílohe 3 k Dohode WTO o poľnohospodárstve v odseku 8 prvej vete (t. j. podpora trhovej ceny). V tejto súvislosti by sa malo chápať, že trhová intervencia môže mať podobu verejnej intervencie, ako aj iných foriem intervencie, pri ktorých sa nepoužívajú cenové indikácie stanovené *ex ante*.

(3) Mala by sa stanoviť výška ceny vo verejnej intervencii, za ktorú sa uskutočňuje nákup pri pevnej cene alebo vo verejných súťažiach vrátane prípadov, pre ktoré môže byť potrebná úprava cien vo verejnej intervencii. Je potrebné prijať aj opatrenia týkajúce sa kvantitatívnych obmedzení v prípade nákupu pri pevnej cene. V oboch prípadoch by ceny i kvantitatívne obmedzenia mali zohľadňovať prax a skúsenosti získané v rámci predchádzajúcich spoločných organizácií trhov.“

6 Článok 1 nariadenia o stanovovaní, ktorý vymedzuje rozsah pôsobnosti tohto nariadenia, uvádza:

„V tomto nariadení sa ustanovujú opatrenia týkajúce sa stanovovania cien, poplatkov, pomoci a kvantitatívnych obmedzení súvisiacich s jednotnou spoločnou organizáciou poľnohospodárskych trhov vytvorenou nariadením [o jednotnej spoločnej organizácii trhov].“

7 Článok 2 uvedeného nariadenia s názvom „Ceny vo verejnej intervencii“ stanovuje:

„1. Výška ceny vo verejnej intervencii:

a) pri pšenici letnej, pšenici tvrdej, jačmeni, kukurici, nelúpanej ryži a sušenom odstredenom mlieku sa v prípade nákupu za pevnú cenu rovná príslušnému referenčnému stropu [prahu – *neoficiálny preklad*] stanovenému v článku 7 nariadenia [o jednotnej spoločnej organizácii trhov] a v prípade nákupu prostredníctvom verejnej súťaže neprekročí príslušný referenčný strop [prah – *neoficiálny preklad*];

b) pri masle sa v prípade nákupu za pevnú cenu rovná 90 % referenčného stropu [prahu – *neoficiálny preklad*] stanoveného v článku 7 nariadenia [o jednotnej spoločnej organizácii trhov] a v prípade nákupu prostredníctvom verejnej súťaže neprekročí 90 % daného referenčného stropu [prahu – *neoficiálny preklad*];

c) pri hovädzom a teľacom mäse neprekročí výšku uvedenú v článku 13 ods. 1 písm. c) nariadenia [o jednotnej spoločnej organizácii trhov].

2. Pri pšenici letnej, pšenici tvrdej, jačmeni, kukurici a nelúpanej ryži sa ceny vo verejnej intervencii uvedené v odseku 1 upravia zvýšením alebo znížením oproti cenám cien založeným na hlavných kritériách kvality pre tieto výrobky.

3. Komisia prijme vykonávacie akty, ktorými určí zvýšenia alebo zníženia ceny vo verejnej intervencii pre výrobky uvedené v odseku 2 tohto článku a za podmienok ustanovených v uvedenom odseku. Uvedené vykonávacie akty sa prijmú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 15 ods. 2.“

Okolnosti predchádzajúce sporu:

8 Spoločnú organizáciu poľnohospodárskych trhov po prvýkrát jednotným a komplexným spôsobom kodifikovalo nariadenie Rady (ES) č. 1234/2007 z 22. októbra 2007 o vytvorení spoločnej organizácie poľnohospodárskych trhov a o osobitných ustanoveniach pre určité poľnohospodárske výrobky (Ú. v. EÚ L 299, 2007, s. 1), prijaté na základe článku 37 ES.

9 Ustanovenia, ktorých zrušenie navrhuje Spolková republika Nemecko, boli prijaté v kontexte reformy Spoločnej poľnohospodárskej politiky (SPP) po nadobudnutí platnosti Lisabonskej zmluvy a Zmluvy o FEÚ.

10 Dňa 12. októbra 2011 Komisia predložila návrh nariadenia Európskeho parlamentu a Rady o vytvorení spoločnej organizácie poľnohospodárskych trhov podľa článku 43 ods. 2 ZFEÚ. Článok 7 tohto návrhu o spoločnej organizácii poľnohospodárskych trhov sa v tomto znení týkal stanovenia „referenčných cien“.

11 V ten istý deň Komisia predložila návrh nariadenia Rady, ktorým sa určujú opatrenia týkajúce sa stanovovania určitých druhov pomoci a náhrad v súvislosti so spoločnou organizáciou trhov s poľnohospodárskymi výrobkami, a ktorý vychádzal z článku 43 ods. 3 ZFEÚ.

12 Predsedníctvo Rady Európskej únie 13. septembra 2012 oznámilo Osobitnému výboru pre poľnohospodárstvo, že podľa jeho názoru iba Rada môže stanovovať referenčné ceny poľnohospodárskych výrobkov, ktoré môžu byť predmetom verejných intervencií, v súlade s článkom 43 ods. 3 ZFEÚ. Podľa Rady sa s takýmto názor stotožnila veľká väčšina členských štátov.

13 Po dlhých diskusiách medzi Parlamentom, predsedníctvom Rady a Komisiou zaslal Generálny sekretariát Rady 4. júna 2013 správu o stave neformálneho trialógu v súvislosti s nariadením o jednotnej spoločnej organizácii trhov medzi Parlamentom, Radou a Komisiou. Zo správy vyplývalo, že stanovovanie referenčných cien je sporným bodom. V priebehu rokovaní Parlament oznámil, že reformný balík SPP neschváli, ak budúce nariadenie o jednotnej spoločnej organizácii trhov nebude obsahovať právnu úpravu referenčných cien.

14 Dňa 25. júna 2013 predsedníctvo Rady predložilo dodatok k pracovnému dokumentu, v ktorom sa opätovne uvádzali pretrvávajúce sporné body. V dokumente nazvanom „Stanoviská k ustanoveniam súvisiacim s článkom 43 ods. 3“ [„Positions on Article 43(3) related provisions“] a týkajúcom sa návrhu nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov, navrhovalo ako kompromisné riešenie (landing zone) použitie pojmu „referenčný prah“.

15 Pri hlasovaní o zmene všeobecného zamerania, ktoré sa tiež uskutočnilo 25. júna 2013, bolo toto zameranie schválené väčšinou. Spolková republika Nemecko a Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska sa však zdržali hlasovania.

16 Predsedníctvo Rady 25. septembra 2013 predložilo pracovný dokument obsahujúci úplné konsolidované znenie návrhu nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov. Celý návrh v tomto znení odrážal dohodu dosiahnutú v rámci vnútorných trialógov. Článok 7 konsolidovaného znenia návrhu nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov mal názov „Referenčné prahy“, a už nie „Referenčné ceny“. Obsah nariadenia pritom zostal nezmenený.

17 Generálny sekretariát Rady 13. decembra 2013 predložil delegáciám dokument, podľa ktorého „výsledok rokovaní týkajúcich sa uplatnenia článku 43 ods. 3 ZFEÚ zapadá do rámca celkového kompromisu týkajúceho sa aktuálnej reformy SPP a nemá nijaký vplyv na stanovisko jednotlivých inštitúcií, pokiaľ ide o rozsah pôsobnosti tohto ustanovenia, ani na akýkoľvek ďalší vývoj tejto otázky, a najmä novej judikatúry Súdneho dvora Európskej únie“.

18 Vo „vyhlásení Rady k článku 43 ods. 3 [ZFEÚ]“ sa uviedlo, že pokiaľ ide o výsledky rokovaní o SPP v rámci trialógu z júna 2013, „Rada potvrdzuje, že jediným cieľom jej rozhodnutia smerujúceho k tomu, aby sa nariadenie o jednotnej spoločnej organizácii trhov týkalo otázok spadajúcich pod článok 43 ods. 3 ZFEÚ, je za výnimočných okolností tohto trialógu umožniť kompromis“.

19 Spolková republika Nemecko v tejto súvislosti vyhlásila, že z rôznych dôvodov nemôže podporiť niektoré z návrhov nariadení o spoločnej organizácii trhov. Tento členský štát predovšetkým tvrdil, že podľa článku 43 ods. 3 ZFEÚ Rada na návrh Komisie prijíma opatrenia týkajúce sa stanovovania cien, odvodov, pomoci a množstvových obmedzení a prijímanie takýchto pravidiel prináleží výhradne Rade. Podľa tohto členského štátu je tiež neprijateľné vylúčiť toto jasné pravidlo o rozdelení právomocí medzi inštitúcie Únie, tak ako vyplýva zo Zmlúv.

20 V okamihu hlasovania o prijatí nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov, ktoré sa konalo 16. decembra 2013, sa Spolková republika Nemecko vyslovila proti a Spojené kráľovstvo sa zdržalo hlasovania. Pri hlasovaní o prijatí nariadenia o stanovovaní, ktoré sa konalo v ten istý deň, sa uvedené členské štáty zdržali hlasovania.

Návrhy účastníkov konania a konanie na Súdnom dvore

21 Spolková republika Nemecko navrhla, aby Súdny dvor zrušil článok 7 nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov a článok 2 nariadenia o stanovovaní, ale zachoval ich účinky až do nadobudnutia účinnosti právnych predpisov prijatých na správnom právnom základe, a aby zaviazal Parlament a Radu na náhradu trov konania.

22 Parlament navrhol, aby Súdny dvor vyhlásil žalobu za neprípustnú, pričom subsidiárne navrhol, aby ju zamietol ako nedôvodnú. Rovnako navrhol, aby Súdny dvor zavial Spolkovú republiku Nemecko na náhradu trov konania.

23 Rada ponecháva na úvahu Súdneho dvora, aby rozhodol o hlavných návrhoch Spolkovej republiky Nemecko, a žiada Súdny dvor, aby v prípade, že týmto návrhom vyhovie, rozhodol, že účinky napadnutých ustanovení sa majú považovať za „konečné“ v zmysle článku 264 druhého odseku ZFEÚ až do nadobudnutia účinnosti právnych predpisov prijatých na správnom právnom základe, a aby všetkých účastníkov konania zaviazal, aby znášali svoje vlastné trovy konania.

24 Uznesením predsedu Súdneho dvora z 22. mája 2014 bolo vyhovené návrhu Komisie na vstup do konania na podporu návrhov Parlamentu. Uzneseniami predsedu Súdneho dvora zo 7. a 17. júla 2014 bolo vyhovené návrhu Českej republiky a Spojeného kráľovstva v uvedenom poradí na vstup do konania na podporu návrhov Spolkovej republiky Nemecko.

O prípustnosti

Argumentácia účastníkov konania

25 Parlament a Komisia sa domnievajú, že návrh na čiastočné zrušenie nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov je neprípustný z dôvodu, že ustanovenie, ktorého sa týka, je neoddeliteľné od ostatných ustanovení dotknutého aktu. Článok 7 nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov totiž plní v rámci dotknutého nariadenia viacero funkcií, ktoré sa viažu na jeho ostatné ustanovenia. Okrem toho je tento článok plne v súlade s cieľmi uvedeného nariadenia a slúži na dosiahnutie jeho cieľov. Ak by sa teda uvedený článok 7 mal zrušiť, podstata tohto nariadenia by sa tým zmenila.

26 Naopak Spolková republika Nemecko, ktorú podporuje Česká republika a Spojené kráľovstvo, ako aj Rada, sa domnieva, že ustanovenia, ktorých zrušenie sa navrhuje, sa dajú oddeliť od ostatných ustanovení nariadení, ktorých sú súčasťou. Na podporu svojej argumentácie najmä uvádza, že blízkosť referenčných prahov a intervenčných cien v nariadení o stanovovaní je výraznejšia ako blízkosť referenčných prahov a iných ustanovení nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov. Okrem toho neexistuje nijaký dôkaz, že podstata nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov, ktoré obsahuje vyše dvesto článkov, by sa zrušením článku 7 týkajúceho sa referenčných prahov zmenila.

Posúdenie Súdnym dvorom

27 Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora je čiastočné zrušenie aktu Únie možné len vtedy, ak časti, ktorých zrušenie sa navrhuje, sú oddeliteľné od ostatných častí aktu. Súdny dvor opakovane rozhodol, že táto požiadavka oddeliteľnosti nie je splnená, ak by čiastočné zrušenie aktu spôsobilo zmenu jeho podstaty (rozsudok z 18. marca 2014, Komisia/Parlament a Rada, C-427/12, EU:C:2014:170, bod 16, ako aj citovaná judikatúra).

28 V prejednávanej veci je potrebné pripomenúť že článok 7 nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov stanovuje referenčné prahy rôznych poľnohospodárskych výrobkov v eurách a centoch na jednotku hmotnosti dotknutého výrobku.

29 Na jednej strane nariadenie o jednotnej spoločnej organizácii trhov upravuje spoločnú organizáciu trhov pre všetky poľnohospodárske výrobky vymenované v prílohe I Zmlúv a týka sa tak rôznorodých aspektov, ako sú predovšetkým verejná intervencia na trhoch, pomoc na súkromné skladovanie, schémy pomoci v rôznych dotknutých poľnohospodárskych sektoroch, pravidlá týkajúce sa uvádzania na trh a organizácií výrobcov, ako aj obchod s tretími štátmi.

30 Ako v bode 41 svojich návrhov uviedol generálny advokát, tieto rôznorodé aspekty, na ktoré sa nariadenie o jednotnej spoločnej organizácii trhov zameriava, nemajú vzťah k referenčným prahom stanoveným v článku 7 tohto nariadenia. O vzťahu k uvedeným prahom možno hovoriť len v prípade intervenčných cien, ktorých definícia sa síce nachádza v článku 15 tohto nariadenia, avšak určené sú v nariadení o stanovovaní.

31 Z toho vyplýva, že článok 7 nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov sa týka oddeliteľného aspektu právneho rámca, ktorý toto nariadenie stanovuje, a preto jeho prípadné zrušenie nemá vplyv na podstatu tohto nariadenia.

32 Žaloba, ktorou sa Spolková republika Nemecko domáha čiastočného zrušenia nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov, je preto prípustná.

O veci samej

Argumentácia účastníkov konania

33 Spolková republika Nemecko tvrdí, že Parlament a Rada založili článok 7 nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov na nesprávnom právnom základe. Toto ustanovenie obsahuje pojem „referenčné ceny“, ktoré aj keď nakoniec bolo zmenené na „referenčné prahy“, predstavuje „opatrenie týkajúce sa stanovovania cien“. Toto ustanovenie preto malo byť rozhodne založené na článku 43 ods. 3 ZFEÚ.

34 Na podporu svojho stanoviska Spolková republika Nemecko po prvé odkazuje na starší systém spoločnej organizácie poľnohospodárskych trhov, a to systém vyplývajúci z nariadenia č. 1234/2007, ktorého odôvodnenie 16 vymedzilo pojem „referenčná cena“ ako cenu stanovenú na základe politického rozhodnutia Rady. V tejto súvislosti uvedený členský štát podotýka, že nariadenie č. 1234/2007 priznávalo právomoc meniť referenčné ceny výslovne Rade. Okrem toho niekdajšia spoločná organizácia poľnohospodárskych trhov, rovnako ako všeobecné okolnosti vzniku nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov a konkrétne okolnosti vzniku jeho článku 7 ukazujú, že systém opatrení týkajúcich sa stanovovania cien poľnohospodárskych výrobkov sa zásadne nezmenil a „referenčné ceny“ v súčasnosti nazývané „referenčné prahy“ aj naďalej predstavujú „záchrannú sieť“ SPP.

35 Po druhé Spolková republika Nemecko poukazuje na znenie článku 43 ods. 3 ZFEÚ, ktoré podľa nej nijako nerozlišuje medzi cenami v úzkom alebo širokom zmysle slova, keďže sa vzťahuje na všetky „opatrenia týkajúce sa stanovovania cien“. Všetky základné prvky stanovovania cien teda patria do výlučnej právomoci Rady. Z bodov 54 a 59 rozsudku z 1. decembra 2015, Parlament a Komisia/Rada (C-124/13 a C-125/13, EU:C:2015:790) vyplýva, že článok 43 ods. 3 ZFEÚ priznáva Rade právomoc prijímať iné akty ako vykonávacie akty a že pôsobnosť tohto ustanovenia sa neobmedzuje na opatrenia na stanovovanie cien. Preto je potrebné a *fortiori* dospieť k záveru, že článok 7 nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov spadá do pôsobnosti tohto ustanovenia. Keďže článok 7 nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov stanovuje presnú menovú jednotku pre určité poľnohospodárske výrobky a článok 2 nariadenia o stanovovaní vymedzuje pojem intervenčná cena ako určité percento z „referenčného prahu“, článok 7 nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov je základným prvkom stanovovania cien.

36 Po tretie so zreteľom na ciele článku 43 ods. 3 ZFEÚ Spolková republika Nemecko uvádza, že článok 7 ods. 2 nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov stanovuje, že referenčné prahy sa aktualizujú podľa vývoja vo výrobe a na trhu. Pokiaľ má príslušný normatívny orgán reagovať rýchlo, pružne a účinne na narušenie trhu, táto reakcia by bola oveľa rýchlejšia, ak by Rada, ktorá sa po nadobudnutí platnosti Lisabonskej zmluvy už nemusí radiť s Parlamentom, mala príslušnú právomoc.

37 Po štvrté Spolková republika Nemecko tvrdí, že z bodu 58 rozsudku z 1. decembra 2015, Parlament a Komisia/Rada (C-124/13 a C-125/13, EU:C:2015:790) vyplýva, že článok 43 ods. 2 ZFEÚ a článok 43 ods. 3 ZFEÚ tvoria dva právne základy, ktoré sú z právneho hľadiska jasne odlišné, vzájomne sa vylučujú a neexistuje medzi nimi žiadna hierarchia. Okrem toho sa domnieva, že ak by sa v tomto prípade považoval za právny základ článok 43 ods. 2 ZFEÚ, úplne by sa vytratil zmysel článku 43 ods. 3 ZFEÚ, ktorý by tak stratil potrebný účinok.

38 Na výhradu Parlamentu, podľa ktorej z článku 40 ods. 2 ZFEÚ vyplýva, že normotvorca Únie môže pri výkone svojej právomoci podľa článku 43 ods. 2 ZFEÚ prijať všetky opatrenia uvedené v článku 40 ods. 2 ZFEÚ vrátane „regulácie cien“, Spolková republika Nemecko odpovedá, že toto tvrdenie nezohľadňuje existenciu článku 43 ods. 3 ZFEÚ a spochybňuje jeho potrebný účinok.

39 Vzhľadom na všetky tieto skutočnosti Spolková republika Nemecko dospela k záveru, že článok 43 ods. 3 ZFEÚ predstavuje jediný správny právny základ prijatia článku 7 nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov.

40 Česká republika, Spojené kráľovstvo a Rada sa stotožňujú s argumentáciou Spolkovej republiky Nemecko. Rada navyše uvádza s odkazom na článok 294 ods. 1 ZFEÚ, že Zmluvy nijako nepodporujú hypotézu, podľa ktorej má riadny legislatívny postup prednosť pred ustanoveniami, ktorými sa upravuje prijímanie nelegislatívnych aktov.

41 Česká republika podotýka, že článok 43 ods. 3 ZFEÚ predstavuje *lex specialis* vo vzťahu k širším opatreniam ustanoveným v článku 43 ods. 2 ZFEÚ. Tento výklad nevyvracia ani rozsudok z 1. decembra 2015, Parlament a Komisia/Rada (C-124/13 a C-125/13, EU:C:2015:790).

42 Okrem toho podľa tohto členského štátu je existencia dvoch samostatných právnych základov spôsobená tým, že v čase rokovania o Zmluve o Ústave pre Európu, ktorá vyústila do prijatia Lisabonskej zmluvy, si členské štáty v súvislosti s nákladmi na SPP chceli udržať suverénne postavenie. Práve z toho dôvodu bol článok 37 ES, ktorý tvoril jednotný právny základ, nahradený, tak ako to Súdny dvor konštatoval v bode 57 rozsudku z 1. decembra 2015, Parlament a Komisia/Rada (C-124/13 a C-125/13, EU:C:2015:790), dvoma samostatnými právnymi základmi, ktoré majú odlišné ciele a osobitnú pôsobnosť.

43 Spojené kráľovstvo spresňuje, že z rozsudku z 1. decembra 2015, Parlament a Komisia/Rada (C-124/13 a C -125/13, EU:C:2015:790) vyplýva, že článok 43 ods. 3 ZFEÚ sa neobmedzuje na udelenie reziduálnej právomoci alebo na prenesenie právomoci na Radu, ale dáva tejto inštitúcii výlučnú právomoc na prijímanie všetkých opatrení týkajúcich sa stanovovania cien, najmä opatrení týkajúcich sa technických a vedeckých posúdení. Prijatie ustanovenia, akým je článok 7 nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov, ktorý priamo stanovuje ceny, teda a *fortiori* spadá do výlučnej pôsobnosti Rady.

44 Parlament, ktorý podporuje Komisia, sa stotožňuje s názorom Spolkovej republiky Nemecko, podľa ktorého článok 43 ods. 2 ZFEÚ a článok 43 ods. 3 ZFEÚ predstavujú dva odlišné právne základy. Obe tieto inštitúcie tvrdia, že článok 43 ods. 3 ZFEÚ priznáva Rade iba veľmi osobitnú právomoc výkonnej povahy, ktorou je presné a konečné stanovenie výšky cien. Všetky opatrenia, ktoré idú nad rámec takéhoto stanovenia, patria do pôsobnosti článku 43 ods. 2 ZFEÚ.

45 Podľa Parlamentu tento výklad potvrdzuje rozsudok z 1. decembra 2015, Parlament a Komisia/Rada (C-124/13 a C-125/13, EU:C:2015:790). Z bodu 58 tohto rozsudku totiž vyplýva, že všetky opatrenia, ktoré sú potrebné na dosiahnutie cieľov spoločnej poľnohospodárskej politiky a spoločnej politiky v oblasti rybného hospodárstva, si vyžadujú politické rozhodnutie. Ich prijímanie je preto vyhradené normotvorcovi Únie.

46 Mechanizmus intervencie predstavuje zásadný prvok dosiahnutia cieľov SPP, tak ako ich uvádza článok 39 ZFEÚ, čo dokazuje aj skutočnosť, že podľa článku 40 ods. 2 ZFEÚ je normotvorca Únie príslušný na prijímanie opatrení na reguláciu cien.

47 Parlament z toho vyvodzuje, že „opatrenia“, ktoré je Rada splnomocnená prijímať podľa článku 43 ods. 3 ZFEÚ, možno kvalifikovať ako „vykonávacie akty *sui generis*“. Podľa jeho názoru by sa mal nelegislatívny postup stanovený v článku 43 ods. 3 ZFEÚ chápať ako výnimka zo všeobecného pravidla stanoveného v článku 43 ods. 2 ZFEÚ. Komisia naopak nachádza hierarchický vzťah medzi článkom 43 ods. 2 ZFEÚ a článkom 43 ods. 3 ZFEÚ. Dodáva, že normotvorca Únie má širokú mieru voľnej úvahy z hľadiska toho, čo ponecháva výkonnej zložke moci, a že v prejednávanej veci nedošlo k žiadnemu zjavne nesprávnemu posúdeniu pri uplatnení uvedenej voľnej úvahy normotvorcu napriek tomu, že článok 43 ods. 3 ZFEÚ výslovne ustanovuje prenesenie právomoci.

48 Pokiaľ ide o cieľ a obsah článku 7 nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov, Parlament uvádza, že týmto cieľom, ktorý je rovnaký ako cieľ nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov, a je od neho neoddeliteľný, je „[vytvoriť] spoločnú organizáciu trhov s poľnohospodárskymi výrobkami“. Parlament a Komisia sa domnievajú, že článok 7 nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov slúži ako základné ustanovenie týkajúce sa systému intervencií v rámci spoločnej organizácie trhov. Referenčné prahy predstavujú ako „záchranná sieť SPP“ spúšťače mechanizmu intervencií a iných druhov opatrení na podporu trhov.

49 Pokiaľ ide o označenie „referenčné prahy“, ktoré boli tak v nariadení č. 1234/2007, ako aj v rámci rokovaní o reforme SPP nazývané „referenčnými cenami“, Parlament uvádza, že názov článku 7 nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov bol zmenený a doplnený tak, aby zodpovedal požiadavke Rady. Pre Komisiu bolo niekdajšie označenie „referenčných prahov“ zavádzajúce, pretože „referenčné ceny“ už boli prahovými hodnotami, ktorými sa riadilo stanovovanie skutočných cien, a mali iba orientačnú funkciu.

50 V súvislosti s odkazom Spolkovej republiky Nemecko na niekdajší systém spoločnej organizácie trhov sa Parlament a Komisia domnievajú, že tento členský štát opomína skutočnosť, že nariadenie č. 1234/2007 bolo prijaté podľa iného právneho základu, a to podľa článku 37 ES.

51 Pokiaľ ide o tvrdenie Spolkovej republiky Nemecko, že ak by článok 7 nariadenia mohol byť založený na článku 43 ods. 2 ZFEÚ, bol by tým ohrozený potrebný účinok článku 43 ods. 3 ZFEÚ, Parlament sa domnieva, že prijatie nariadenia o stanovovaní ako takého postačuje na preukázanie potrebného účinku článku 43 ods. 3 ZFEÚ. V skutočnosti ani Parlament, ani Komisia nepovažujú za nevyhnutné rýchlo upravovať referenčné prahy podľa vývoja na trhu, čo by podľa názoru Spolkovej republiky Nemecko vyžadovalo zásah Rady. Parlament sa domnieva, že hoci je cieľom článku 43 ods. 3 ZFEÚ zaručiť rýchle stanovenie cien a hoci táto úloha predstavovala pri zavedení SPP dôležitú požiadavku, postupne strácala svoj význam a prakticky zanikla.

52 Parlament subsidiárne tvrdí, že aj keď článok 7 nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov sledoval ciele stanovené v článku 43 ods. 2 ZFEÚ a v článku 43 ods. 3 ZFEÚ, napadnuté ustanovenie je stále platné na základe prednosti cieľov ustanovených článkom 43 ods. 2 ZFEÚ v rámci nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov.

Posúdenie Súdnym dvorom

53 Svojím jediným žalobným dôvodom Spolková republika Nemecko tvrdí, že keď Parlament a Rada prijali článok 7 nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov na základe článku 43 ods. 2 ZFEÚ, a nie článku 43 ods. 3 ZFEÚ, zvolili si nesprávny právny základ.

54 V tejto súvislosti je predovšetkým potrebné pripomenúť, že zo znenia článku 43 ods. 2 ZFEÚ vyplýva, že Parlament a Rada prijímajú v súlade s riadnym legislatívnym postupom predovšetkým „ustanovenia potrebné na dosiahnutie cieľov spoločnej poľnohospodárskej politiky a spoločnej politiky v oblasti rybného hospodárstva“, kým podľa článku 43 ods. 3 ZFEÚ Rada na návrh Komisie prijíma „opatrenia týkajúce sa stanovovania cien, odvodov, pomoci a množstvových obmedzení a určovania a prideľovania rybolovných možností“.

55 Ďalej je potrebné spresniť, že opatrenia vyžadujúce politické rozhodnutie vyhradené pre normotvorcu Únie z dôvodu, že sú potrebné na dosiahnutie cieľov spoločnej poľnohospodárskej politiky a spoločnej politiky v oblasti rybného hospodárstva, musia byť založené na článku 43 ods. 2 ZFEÚ. Naopak prijatie opatrení týkajúcich sa určovania a prideľovania rybolovných možností v súlade s článkom 43 ods. 3 ZFEÚ si takéto rozhodnutie nevyžaduje, keďže uvedené opatrenia sú predovšetkým technickej povahy a majú byť prijímané na vykonanie ustanovení prijatých na základe článku 43 ods. 2 ZFEÚ (pozri v tomto zmysle rozsudky z 26. novembra 2014, Parlament a Komisia/Rada, C-103/12 a C-165/12, EU:C:2014:2400, bod 50, ako aj z 1. decembra 2015, Parlament a Komisia/Rada, C-124/13 a C-125/13, EU:C:2015:790, body 48 a 50).

56 Z toho vyplýva, že článok 43 ods. 3 ZFEÚ síce priznáva Rade právomoc prijímať najmä vykonávacie opatrenia v dotknutej oblasti, avšak tieto akty nemožno jednoducho považovať za rovnaké, aké sú akty stanovené v článku 291 ods. 2 ZFEÚ (rozsudok z 1. decembra 2015, Parlament a Komisia/Rada, C-124/13 a C-125/13, EU:C:2015:790, bod 54).

57 Z toho vyplýva, že na rozdiel od toho, čo tvrdí Parlament, toto ustanovenie priznáva Rade právomoc prijímať akty, ktoré idú nad rámec toho, čo možno považovať za „vykonávacie opatrenie“.

58 Okrem toho článok 43 ods. 2 ZFEÚ a článok 43 ods. 3 ZFEÚ sledujú odlišné ciele a obidva majú špecifickú pôsobnosť, takže ich možno používať samostatne ako základ na prijatie opatrení stanovených v rámci SPP, pričom ak Rada prijíma akty na základe článku 43 ods. 3 ZFEÚ, musí dodržiavať hranice svojej právomoci, ako aj podľa okolností právny rámec už stanovený na základe článku 43 ods. 2 ZFEÚ (pozri, pokiaľ ide o spoločnú politiku v oblasti rybného hospodárstva, ktorá sa uplatňuje *mutatis mutandis* ako SPP, rozsudok z 1. decembra 2015, Parlament a Komisia/Rada, C-124/13 a C-125/13, EU:C:2015:790, bod 58).

59 V tejto súvislosti je potrebné poukázať na to, že na rozdiel od tvrdenia Komisie nemožno opodstatnene tvrdiť, že Súdny dvor uznal, že medzi oboma dotknutými ustanoveniami existuje hierarchia. Skutočnosť, že Súdny dvor použil výraz „podľa okolností“ totiž poukazuje na to, že Rada môže využiť právomoci, ktoré jej uznal článok 43 ods. 3 ZFEÚ, hoci normotvorca Únie ešte nevytvoril právny rámec prostredníctvom právomocí, ktoré pre neho vyplývajú z článku 43 ods. 2 ZFEÚ.

60 Z judikatúry Súdneho dvora okrem toho vyplýva, že pôsobnosť článku 43 ods. 3 ZFEÚ sa môže vzťahovať na opatrenia, ktoré sa neobmedzujú na určovanie a prideľovanie rybolovných možností, ak tieto opatrenia nevyžadujú politické rozhodnutie vyhradené pre normotvorcu Únie z dôvodu, že sú potrebné na dosiahnutie cieľov spoločnej poľnohospodárskej politiky a spoločnej politiky v oblasti rybného hospodárstva (rozsudok z 1. decembra 2015, Parlament a Komisia/Rada, C-124/13 a C-125/13, EU:C:2015:790, bod 59).

61 Napokon treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora voľba právneho základu aktu Únie musí byť založená na objektívnych prvkoch, ktoré môžu byť súdne preskúmané, medzi ktoré patria najmä cieľ a obsah tohto aktu (rozsudky z 23. októbra 2007, Komisia/Rada, C-440/05, EU:C:2007:625, bod 61, a z 26. novembra 2014, Parlament a Komisia/Rada, C-103/12 a C-165/12, EU:C:2014:2400, bod 51).

62 Práve z hľadiska týchto úvah je teda potrebné overiť, či Parlament a Rada mohli oprávnene zvoliť ako právny základ na prijatie článku 7 nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov článok 43 ods. 2 ZFEÚ.

63 Pokiaľ ide o cieľ, ktorý sleduje článok 7 nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov, je potrebné konštatovať, že po prvé, z odôvodnenia 10 tohto nariadenia nepochybne vyplýva, že s cieľom stabilizovať trhy a zabezpečiť primeranú životnú úroveň pre poľnohospodárov sa vytvoril systém priamej podpory, pričom opatrenia prijaté v jeho rámci majú formu verejnej intervencie a po druhé, z odôvodnenia 12 tohto nariadenia zas vyplýva, že je vhodné rozlišovať medzi referenčnými prahmi a intervenčnými cenami.

64 Keďže však normotvorca Únie najmä v článku 7 nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov ďalej nespresnil údajný význam politického rozhodnutia uskutočneného prostredníctvom prijatia týchto prahov, tieto dva faktory nemôžu na dostatočnej právnej úrovni preukázať existenciu uvedeného významu.

65 Toto konštatovanie podporuje skutočnosť, že vzhľadom na znenie článku 2 nariadenia o stanovovaní slúžia referenčné prahy výlučne ako východiská pre stanovenie intervenčnej ceny dotknutých výrobkov.

66 Ako napokon v bode 83 svojich návrhov uviedol generálny advokát, odôvodnenia 16 a 28 nariadenia č. 1234/2007 abstraktne opisujú vzťah medzi referenčnými cenami, ktoré sa teraz nazývajú „referenčné prahy“ a intervenčnými cenami a umožňujú dospieť k záveru, že referenčné ceny sú nevyhnutými prvkami výpočtu intervenčných cien. Keďže v súlade s odôvodnením 12 nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov mal normotvorca Únie v úmysle zachovať intervenčnú politiku v každom sektore, je potrebné dospieť k záveru, že vzťah existujúci medzi referenčnými prahmi a intervenčnými cenami nebol prijatím uvedeného nariadenia ovplyvnený.

67 Pokiaľ ide o obsah článku 7 nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov, je potrebné pripomenúť, že odsek 1 tohto článku stanovuje pre výrobky, na ktoré sa vzťahuje, peňažnú hodnotu na jednotku hmotnosti. Samotná okolnosť, že normotvorca Únie sa rozhodol použiť výraz „prahy“ namiesto výrazu „ceny“, ktorý sa používal predtým, nemôže vyvrátiť skutočnosť, že tieto hodnoty tvoria ceny. Ako napokon vyplýva z článku 7 ods. 2 tohto nariadenia, dotknuté prahy sa stanovujú najmä podľa „cien“ vstupov.

68 Je potrebné dodať, že ako vyplýva z bodu 65 tohto rozsudku, znenie článku 7 nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov neumožňuje ani identifikovať ciele, ktoré sledujú referenčné prahy stanovené týmto nariadením, ani určiť, či prijatie tohto článku normotvorcom Únie predpokladá jeho politické rozhodnutie z dôvodu nevyhnutnosti tohto ustanovenia na účely cieľov SPP.

69 Okrem toho je potrebné poukázať na to, že ani článok 7 nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov, ani nijaké iné ustanovenie tohto nariadenia neobsahuje definíciu pojmu „referenčné prahy“. Neexistencia takejto definície v uvedenom nariadení – pričom pojem „intervenčné ceny“ je definovaný v článku 15 rovnakého nariadenia – môže vyvrátiť tvrdenie Parlamentu, že určenie referenčných prahov predpokladá politické rozhodnutie, ktoré je vyhradené normotvorcovi.

70 V tejto súvislosti je potrebné dodať, že z článku 7 ods. 2 nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov vyplýva, že referenčné prahy majú byť revidované pri zohľadnení objektívnych kritérií, najmä vývoja vo výrobe, nákladov na výrobu a pravdepodobného vývoja na trhu.

71 Ako pritom uvádzajú Spolková republika Nemecko, Česká republika, Spojené kráľovstvo a Rada, takáto revízia si vyžaduje posúdenie, ktoré je hlavne technickej a vedeckej povahy, a preto je potrebné ju odlíšiť od opatrení, ktoré si vyžadujú politické rozhodnutie vyhradené v zmysle judikatúry Súdneho dvora normotvorcovi Únie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 26. novembra 2014, Parlament

a Komisia/Rada, C -103/12 a C-165/12, EU:C:2014:2400, bod 50). Posúdenie okolností, ktoré sú hlavne technickej povahy, s cieľom prijať opatrenia týkajúce sa stanovovania cien je pritom výsadou, ktorú článok 43 ods. 3 ZFEÚ vyhradzuje Rade.

72 Keďže v nariadení o jednotnej spoločnej organizácii trhov neexistuje nijaký ďalší prvok, ktorý by umožnil opodstatnene určiť rozdiel medzi revíziou dotknutých prahov a ich prvým stanovením, a s ohľadom na okolnosť uvedenú v bode 66 tohto rozsudku, že intervenčné ceny vyplývajú z referenčných prahov, je potrebné dospieť k záveru, že stanovenie týchto prahov je opatrením týkajúcim sa stanovovania cien. Z toho vyplýva, že článok 7 nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov mal byť prijatý na základe článku 43 ods. 3 ZFEÚ.

73 Tento záver nevyvracia tvrdenie Parlamentu, podľa ktorého článok 7 nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov sleduje tak ciele stanovené v článku 43 ods. 2 ZFEÚ, ako aj ciele stanovené v článku 43 ods. 3 ZFEÚ, takže vzhľadom na prednosť cieľov stanovených v článku 43 ods. 2 ZFEÚ by článok 7 tohto nariadenia nemal byť zrušený.

74 Na jednej strane je totiž článok 7 nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov, ako to vyplýva z bodu 31 tohto rozsudku, jasne oddeliteľný od ostatných ustanovení tohto nariadenia. Na druhej strane, ako Súdny dvor rozhodol v bode 58 svojho rozsudku z 1. decembra 2015, Parlament a Komisia/Rada (C-124/13 a C-125/13, EU:C:2015:790), článok 43 ods. 2 ZFEÚ a článok 43 ods. 3 ZFEÚ sledujú odlišné ciele a každý z nich má osobitnú pôsobnosť. Rovnako ako musí Rada dodržiavať hranice svojej právomoci, keď prijíma opatrenia na základe článku 43 ods. 3 ZFEÚ, preto musí normotvorca Únie dodržiavať hranice svojich právomocí, keď prijíma opatrenia na základe článku 43 ods. 2 ZFEÚ.

75 Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti je potrebné vyhovieť jedinému žalobného dôvodu Spolkovej republiky Nemecko.

76 Článok 7 nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov sa preto musí zrušiť.

77 Keďže článok 2 nariadenia o stanovovaní sa pri určení intervenčnej ceny výslovne odvoláva na referenčné prahy stanovené v článku 7 nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov, zrušenie tohto článku zbavuje podstaty aj uvedený článok 2.

78 Vzhľadom na neoddeliteľné väzby medzi článkom 7 nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov a článkom 2 nariadenia o stanovovaní, je preto potrebné zrušiť aj uvedený článok 2.

O návrhu na zachovanie účinkov napadnutých ustanovení

79 Spolková republika Nemecko navrhuje Súdnemu dvoru, aby vzhľadom na ochranu vyšších záujmov, a najmä z dôvodu ochrany legitímnej dôvery poľnohospodárskych zariadení, ako aj právnej istoty, zachoval v zmysle článku 264 druhého odseku ZFEÚ účinky napadnutých ustanovení, a to až do nadobudnutia účinnosti nových ustanovení prijatých na správnom právnom základe. Komisia túto argumentáciu subsidiárne podporuje.

80 Podľa článku 264 druhého odseku ZFEÚ Súdny dvor Európskej únie môže uviesť, ak to považuje za potrebné, ktoré z účinkov aktu, ktorý vyhlásil za neplatný, sa považujú za konečné.

81 V tejto súvislosti z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že vzhľadom na dôvody súvisiace s právnou istotou možno účinky takéhoto aktu zachovať najmä v prípade, keby okamžité účinky jeho zrušenia mali pre dotknuté osoby závažné negatívne následky, a keď zákonnosť napadnutého aktu nie je napadnutá z dôvodov jeho cieľa alebo obsahu, ale z dôvodov nedostatku právomoci jeho autora alebo

pre porušenie základných formálnych náležitostí. Medzi takéto dôvody patrí najmä nesprávne posúdenie pri výbere právneho základu napadnutého aktu (rozsudok z 1. decembra 2015, Parlament a Komisia/Rada, C-124/13 a C-125/13, EU:C:2015:790, bod 86).

82 V prejednávanej veci je potrebné poukázať na to, že podľa článku 232 nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov toto nariadenie vrátane jeho článku 7 nadobudlo platnosť dňom jeho uverejnenia v *Úradnom vestníku Európskej únie* 20. decembra 2013 *a* je účinné od 1. januára 2014.

83 Keďže dotknuté ustanovenia stanovujú ceny, pri ktorých musí dôjsť k verejnej intervencii, ktorá má za cieľ stabilizovať trhy a zabezpečiť primeranú životnú úroveň pre poľnohospodárov, ich zrušenie s okamžitým účinkom by mohlo mať závažné dôsledky pre dotknuté osoby.

84 Za týchto okolností existujú závažné dôvody právnej istoty, ktoré odôvodňujú, aby Súdny dvor vyhovel návrhu na zachovanie účinkov článku 7 nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov a článku 2 nariadenia o stanovovaní. Okrem toho treba uviesť, že Spolková republika Nemecko nespochybnila zákonnosť článku 7 nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov z dôvodu jeho cieľa alebo obsahu, takže v tejto súvislosti neexistuje prekážka, ktorá by bránila Súdnemu dvoru rozhodnúť o zachovaní účinnosti týchto článkov.

85 Preto je potrebné zachovať účinky článku 7 nariadenia o jednotnej spoločnej organizácii trhov a článku 2 nariadenia o stanovovaní dovtedy, kým v primeranej lehote, ktorá nemôže presiahnuť päť mesiacov od dátumu vyhlásenia tohto rozsudku, nenadobudne účinnosť nový právny predpis prijatý na správnom právnom základe, ktorým je článok 43 ods. 3 ZFEÚ.

O trovách

86 Podľa článku 138 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Spolková republika Nemecko navrhla zaviazať Parlament a Radu na náhradu trov konania a žaloba bola vyhlásená za dôvodnú, je opodstatnené zaviazať ich na náhradu trov konania. Podľa článku 140 ods. 1 tohto rokovacieho poriadku Česká republika a Spojené kráľovstvo, ako aj Komisia, ktorí vstúpili do tohto konania ako vedľajší účastníci, znášajú svoje vlastné trovy konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (piata komora) rozhodol a vyhlásil:

1. **Článok 7 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1308/2013 zo 17. decembra 2013, ktorým sa vytvára spoločná organizácia trhov s poľnohospodárskymi výrobkami, a ktorým sa zrušujú nariadenia Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007, sa zrušuje.**

2. **Článok 2 nariadenia Rady (EÚ) č. 1370/2013 zo 16. decembra 2013, ktorým sa určujú opatrenia týkajúce sa stanovovania niektorých druhov pomoci a náhrad súvisiacich so spoločnou organizáciou trhov s poľnohospodárskymi výrobkami, sa zrušuje.**

3. **Účinky článku 7 nariadenia č. 1308/2013 a článku 2 nariadenia č. 1370/2013 sú zachované, až kým v primeranej lehote, ktorá nesmie presiahnuť päť mesiacov odo dňa vyhlásenia tohto rozsudku, nenadobudne účinnosť nová právna úprava založená na správnom právnom základe, teda na článku 43 ods. 3 ZFEÚ.**

4. **Európsky parlament a Rada Európskej únie sú povinní nahradiť trovy konania.**

5. **Česká republika a Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska, ako aj Európska komisia znášajú svoje vlastné trovy konania.**

Podpisy